

PRIMA SEZÓNA

Je to neuvěřitelné, ale Divadelní Kurýr v letošním roce vyjíždí poprvé. Ve svých sedlových brašnách nese řadu událostí, příběhů a informací, které jsme vám nestačili předat. Pojďme se ohlédnout za nejvýznamnějšími událostmi 15. divadelní sezony a nakouknout do té nové.

Nejprve se podíváme na cestu inscenace DLOUHÝ ŠTEDRÝ VEČER hostující režisérky Kateřiny Fixové, která započala na krajské postupové přehlídce ve Slavičíně a přes celostátní přehlídku ve Volyni proplula až do hronovského přístavu. Všechna tři hronovská představení jsme odehráli v místní sokolovně před plným hledištěm. Divácké ohlasy, pro nás velmi cennou zpětnou vazbu, jsme získali takřka bezprostředně po třetí večerní repríze v Diskusním klubu Filipa Müllera a v hronovském zpravodaji.

Nejzajímavější byla reakce recenzenta Aleše Bergmana, který v hronovském festivalovém deníku představení oficiálně ztrhal: „Bohužel to, co by mělo tvořit sugestivní pouto mezi herci na jevišti a diváky, tedy silná atmosféra, která by se dále mohla účelně měnit, rozvíjet, se - alespoň jak jsem představení vnímal já - nevytvořila. Měl jsem pocit, že herci byli ve velké většině jakoby svázaní pocitem velké odpovědnosti, stále se úzkostlivě soustřeďovali na různé prvky partitury své role, která se jim takto tříštila, rozpadávala, místo toho, aby ve svých postavách na jevišti „teď a tady“ bytostně byli, existovali a vůči jiným konzistentně jednali. Myslím, že jim spoustu energie bral i úkol imaginárního jedení.

A tím se představení rozklíčilo, působilo monotónně, tempo bylo příliš pomalé.“ (Zpravodaj Jiráskova Hronova, OPRAVDU DELŠÍ ŠTEDRÝ VEČER, Aleš Berman).

Sám za sebe musím říci, že je to sice nelichotivé, přesto hodnocení. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem se posléze z různých stran dozvěděl, že pan Bergman (doc. Mgr. Aleš Bergman, Ph.D. - vedoucí katedry činoherního herectví brněnské JAMU) se omlouvá a soukromě sděluje svým známým profesionálním divadelníkům, že to vlastně tak nemyslel a že ho to mrzí. Tak vám nevím, co si o panu magistru docentovi doktoru filosofie myslet. Snad jen to, že ani sebelepší titul z vás neudělá férového člověka.

To jen tak pro zasmání, abyste věděli, že v kultuře a u divadla můžete narazit na leccjaké ptáčky. Jinak si celý soubor Hronov užil se vším všudy. A bylo to super. Tak zas někdy příště. Dokonce jsme si účinkováním na Hronově, v Mekce divadelníků, vysloužili přijetí na radnici u Daniela Marka, náměstka primátora.

V červnu jsme uvedli další premiéru této sezony MY, SVOBODNEJ NÁROD. A byla to premiéra vskutku světová. Poprvé se na této planetě na jevišti odehrála záchranná mise Toničky Bolavé a Fíglů, malých bojovných elfů. ...3

program

L I S T O P A D

ČTVRTEK

6

INVENTURA

ANEB POŘÁDEK VE SKLADU I V DUŠI
Tři obyčejní muži středního věku mají své sny, touhy, představy a plány. Navíc všichni pracují v divadle a to je přece magický prostor. Stát se tedy může všechno.

ČTVRTEK

13

SALOON V MODRÉM

ANEB BLUEGRASS A COUNTRY

V oblíbeném cyklu koncertů se představí THE GIANT MOUNTAINS BAND a BARBECUE.

SOBOTA

15

NOC DIVADEL

ANEB DIVADLA, SPOJTE SE!

Divadýlko se do Noci divadel zapojí už podruhé. Přijďte si prohlédnout zákulisí, zhlédnout zdarma některé z našich představení a zatleskat společně s tisíci dalších diváků. ...3

ČTVRTEK

20

PÍT ČI NEPÍT

ANEB OČ TU VLASTNĚ BĚŽÍ?

Že vám název hry připomíná jednu klasickou Shakespearovu tragédii? Přijměte pozvání na norský dvůr.

ČTVRTEK

27

ŽIŽKŮV MEČ

ANEB LÁSKA I VLASTENECTVÍ PŘEKONÁ
Klicperův žižkův meč uvedli boleslavští ochotníci v roce 1842 jako první českou hru ve městě. Jak probíhalo její zkoušení v době obrození?

P R O S I N E C

ČTVRTEK

11

SALOON V MODRÉM

ANEB BLUEGRASS A COUNTRY

Milovníkům modré trávy zahrají v čase adventu dobře známé kapely - SUNNY SIDE a FLAŠTR. Přijďte, Vánoce nejsou jenom o koledách.

ÚTEREK

16

VÁNOČNÍ ZASTAVENÍ

ANEB VÁNOCE JSOU ZA DVEŘMI

Dětské studio uvádí své vánoční představení a Divadýlko navazuje Andělskými apokryfy. Víte, kolik mají andělé před Vánoci práce?

SOBOTA

18

VÁNOČNÍ POVÍDKA

ANEB JAK JSEM SE ZTRATIL

Půvabná povídka Ludvíka Aškenezyho v poetice Divadýlka na dlani. Malý Jakub se ztratil v předvánoční Praze a díky tomu zažil ten nejkouzelnější Štědrý den.

STŘEDA

31

SILVESTR V DIVADÝLKU

ANEB LOUČÍME SE S ROKEM 2014

Nebaví vás poslední den v roce usínat u televize? Vezměte přátele, přijďte do divadla, pobavte se u představení a přijďte si s herci, na nový rok.

ZMĚNA PROGRAMU
V Y H R A Z E N A

SOUBOR SE PŘEDSTAVUJE

KATEŘINA LÍMANOVÁ

Začínala jako řepa, pak hrála křoví a nakonec se vypracovala na přední herečku Divadýlka. Jaké inscenace má ráda? Pomáhají jí zkušenosti z jeviště v zaměstnání? Má některou hru na starost jako inspicient?

Na poslední straně tohoto Kurýra máme článek o nehodě Kláry Pabišové a o tom, jak jsi za ni na poslední chvíli zaskakovala hned ve dvou rolích. Máš ráda podobně spontánní akce?

O tom, že budu hrát, jsem se dozvěděla asi ve dvě hodiny. Cestou do Prahy. Květka mi napsala zprávu, ať jí zavolám. To mi přišlo trochu divné, na večerní hraní jsme byli domluvení. Řekla mi, že budu asi hrát. A pak mi řekla, že budu hrát určitě. Jenže já Klářiny výstupy vůbec neznám. Tou dobou odcháším do šatny. Nakonec to ale snad dopadlo dobře.

A obecně? Vítáš improvizaci?

No jasně, v Divadýlku si jí užívám dost. Musím říct, že jsem si pořádně zdokonalila krátkodobou paměť a teď to využívám v práci. Za večer se naučím docela dost textu, ráno ho vystřihnu a v poledne už je pryč.

Ve Škodě Auto pracuješ s lidmi. Pomáhají ti v tom nějak zkušenosti z jeviště?

Nejsem určitě před lidmi tak nervózní. Kolegyně mi to závidí. A každou chvíli mě vyberou, abych něco prezentovala. Sice neumím moc mluvit spatra, ale vždycky mám alespoň jistotu, že si zapamatuju to, co potřebuju a nebudu si vymýšlet.

S divadlem ses setkala až v Divadýlku?

Do dramataku jsem začala chodit někdy v osmé třídě. Ale moje úplně první role byla už ve školce, v pohádce O veliké řepě, kde jsem hrála řepu. Nic jsem neříkala, asi jsem se tehdy s textem ještě neosvědčila. Měla jsem ale krásnou zelenou sukýnku, kterou mi ostatní holky záviděly. V tom dramataku jsem pak už hrála hlavní roli v Lakomé Barce. A po základce následovalo Divadlo Poezie Jarky Jen-

číkové, kde jsem hrála takové to křoví, a pak jsem s Petrem Matouškem a dalšími přešla do Divadýlka na dlani. To už je ale strašně dávno.

Čím jsi začínala?

Horrorem.

Teď z trochu jiného soudku. Jaký je tvůj názor na čínské divadlo?

Prosím? Ano, sice jsem v Číně dvakrát byla, ale ani jednou v divadle, a o čínském divadle tak vůbec nic nevím.

Pověz mi, s kým ze souboru v poslední době nejradši hraješ?

Pořád s Jeníkem. Hrajeme spolu docela často. Dost často se nám totiž stává, že hrajeme manželské páry. Myslím, že máme dost podobný humor a oba jsme taková záškodníci. Každou chvíli si na kolegy, respektive na režiséra Petra Matouška, něco připravíme a on je moc rád. Já ale vůbec ráda trávím čas v divadle. Vždycky se tady výborně pobavím. Možná i proto, že se tady schází spousta různých lidí, se kterými bych se jinak asi nasetkala.

Máš nějakou divadelní historku, kterou s oblibou vyprávíš kamarádům?

Nic konkrétního mě teď nenapadá, ale každou chvíli to bude něco ve smyslu: přijíždím pozdě na zkoušku, zjišťuju, že nemám kostým, někdo z rodiny mi ho veze. To se stává pořád. A já pak vbíhám na jeviště jako princezna Koloběžka. Nejlepší jsou ale ty příhody, kdy se něco pokazí, ale víme to jenom my.

Co je z aktuálních her tvoje srdcovka?

Osm žen, to je moc pěkné představení, ve kterém se s děvčaty vyřádíme. Ráda mám Candida, to je zase něco úplně jiného. Trochu jiné divadlo, než děláme běžně. Anebo Svobodnej národ, to je velká hra. Tam se zase sejdeme skoro všichni a na zkouškách se všichni potkáme a navzájem se užijeme.

Chybí ti v Divadýlku něco? Chtěla by sis například zahrát ve velkých kulisách a s velkou výpravou?

Určitě by to bylo zajímavé, ale nic takového bych nechtěla.

Proč?

Protože chodím pozdě a většinou nemám čas. Cokoliv, co by mě stálo před představením víc času, by mohlo znamenat závažný problém.

Tak mě napadá, máš některé představení na starosti jako inspicient?

Ne?

Pak je možná na čase, aby ti nějaké přidělili. Děkuji ti za rozhovor. Jdu to navrhout.

Ptal se MARTIN WEISS

PŘÍŠTĚ: ROMAN DUŠEK

PROSINCOVÁ POHODA S DIVADÝLKEM

ADVENTNÍ PUTOVÁNÍ ZA MIKULÁŠEM

Barborky, Lucie, Černý Ambrož, Krvavá Perchta a čerti, ale také andělé a Mikuláš. Chybí už jen ten Ježíšek. Ale ten má přece ještě pár dní čas. Divadýlko uvádí Adventní putování, které napsal Radek Kotlaba se Zdeňkem Okleštěkem, každé Vánoce už od roku 2000. S počtem 93 repríz jde o zdaleka nejhranější titul. Malí i velcí diváci se rok co rok seznamují se staročeskými adventními zvyky a postavami, společně s maskarami se bojí i smějí a nakonec se setkají s vousatým mecenášem, tedy Mikulášem. Není náhodou, že v některých rodinách se návštěva Adventního putování stala rodinnou tradicí. Kde nás letos najdete?

Ve čtvrtek 4. prosince ve Škoda Muzeum, v pátek 5. prosince ve Vzdělávacím centru Na Karmeli a v sobotu 6. prosince v komorním sále MKZ Bělá pod Bezdězem. Doporučujeme dopředu rezervovat místa.

MALÁ VÁNOČNÍ POVÍDKA

Stalo se tradicí, že Vánoční povídkou se loučíme se starým rokem. Sálem voní cukroví, které se peče v průběhu představení, svařené víno teče proudem a hru doprovází živá hudba kapely Isara. Přijďte sledovat příběh malého Jakuba, který se v zasněžené štedrovecerní Praze ztratil a setkal s čerty, posledním pražským lampárem nebo bandou sveřepých esenbáků. Uvidíte, že se budete usmívat ještě doma.

...dokončení z titulní strany

Představení jsme od té doby hráli pětkrát a pokaždé jsme měli dost diváků. Další představení hry MY, SVOBODNEJ NÁROD uvidíte 15. listopadu od 19:30 v programu NOCI DIVADEL.

NOC DIVADEL, ta je od loňska další novinkou v naší programové nabídce. Tentokrát jsem zvědav, jestli vydržíme my i diváci - představení MUŽŮ VE ZBRANI začne hodinu po půlnoci. Tak se koukejte odpoledne pěkně vyspat, abyste byli do rána čerství. Tématem celého večera a brzkého rána bude Terry Pratchett a jeho Zeměplocha. Zveme všechny, kteří propadli tomuto fenoménu, aby neváhali a přišli si to s Divadýlkem pěkně užít.

Podniknete cestu tajemnou Zeměplochou, uslyšíte některé z málo známých povídek v rámci scénického čtení a uvidíte obě naše pratchettovská představení.

A teď k tomu žhavému, co se chystá. Když jsme před pár lety (v roce 2007) ukládali Žižkův meč k odpočinutí věčnému, ani ve snu by mě nenapadlo, že se k němu budeme ještě vracet. Ta myšlenka v nás hlodala, až se proklubala na světlo Boží. Otázkou bylo, jak tuhle inscenaci vrátit zpátky k životu. Navíc nám sborově zněla hlavou myšlenka o zákazu vstupu do stejné tekoucí vody. Laborovali jsem okolo Meče (jak mu familiérně říkáme) skoro rok a teď už máme jasno - inscenaci nahlédneme jaksí z druhé strany, pohledem tehdejších tvůrců. Podíváme

se na mladoboleslavské obrozence, samozřejmě především pohledem veselým a hravým. Žižkův meč, který většina z vás zná, je jen východiskem celého představení.

A na závěr to nejdůležitější. Od nového roku budeme zkoušet vlastní dramtizaci Poláčkova klučičího románu BYLO NÁS PĚT. V létě 2015 se tak můžete těšit na setkání s Petrem Bajzou, Édou Kemlinkem, Čeňkem Jirsákem, Antonínem Bejvalem a Zilvarem z Chudobince. A samozřejmě také na Evičku Svobodovou a další postavy této nestárnoucí humoristické knihy. Tak se mějte prima a chodte do Divadýlka.

Váš principál Petr Matoušek

15. LISTOPAD PATŘÍ DRUHÉ NOCI DIVADEL

Spontánní, pestrá a originální. Taková byla Noc divadel, která se v České republice odehrála vloni poprvé. Divadýlko tehdy neváhalo a do mezinárodní akce skočilo po hlavě. Literární čtení básní a textů, které vybrali členové Divadýlka, stopovaná divadlem pro děti, divadelní představení a premiéra prvních dílů našeho seriálu Máchovi v patách přilákala davy diváků. Tentokrát je program ještě našlapanější a má jedno ústřední téma - naši oblíbenou Zeměplochu. Celý program bude u nás opět zcela zdarma. Budeme se na vás těšit a s těmi, kteří vydrží až do konce, se ve tři hodiny ráno vyfotíme.

GRAMOFONY NOCI

18:30 - SCÉNICKÉ ČTENÍ - DIVADELNÍ SÁL DOMU KULTURY

„MILUJU ROCKOVOU MUZIKU.“ *Také Smrť, se kterým se dříve či později seznámí každý obyvatel Zeměplochy, trpí sběratelskou vášní. Jenže kromě desek sbírá také interprety...*

SPOLEČNÝ POTLESK

19:00 - RITUÁL - DIVADELNÍ SÁL DOMU KULTURY

Potlesk, největší odměna za představení. V 19 hodin se jím rozezná všech 120 divadel zapojených do Noci divadel. Jste v Divadýlku na dlani, přidejte se.

HUDBA ZEMĚPLOCHY

19:05 + 21:30 + 23:30 - KONCERT - FOYER DIVADELNÍHO SÁLU

Hudba kapely Isara k divadýlkovským adaptacím Terryho Pratchetta patří. Poslechněte si tři sety folkových písní a melodií v jejím podání.

MY, SVOBODNEJ NÁROD

19:30 - PŘEDSTAVENÍ - DIVADELNÍ SÁL DOMU KULTURY

Druhý výlet Divadýlka na Zeměplochu. Vydejte se s Toničkou Bolavou, která se chce stát čarodějnici, za jejím bratříčkem, kterého unesla zlá královna. Na cestě se setkáte s Nac-Mac Figly, mužiky, kteří se rádi rvou, pijí a kradou. Představení je vhodné i pro odrostlejší děti.

ČTENÍ ZE ZEMĚPLOCHY

22:00 - VEŘEJNÉ ČTENÍ - FOYER DIVADELNÍHO SÁLU DOMU KULTURY

Herci Divadýlka si připravili své oblíbené pasáže z Pratchettových knih. Chcete-li přinést a přednést ty své.

ZEMĚPLOCHOU ZA PŮL HODINY

0:00 - STEZKA ODVAHY PRO DOSPĚLÉ - FOYER DIVADELNÍHO SÁLU DOMU KULTURY

Půlnoc, magický čas, kdy se v divadelním zákulisí může stát cokoliv. V chodbách divadla i pod jevištěm ožívají postavy z pratchettovských adaptací.

MUŽI VE ZBRANI

1:00 - PŘEDSTAVENÍ - DIVADELNÍ SÁL DOMU KULTURY

Ankh-morporská Noční hlídka řeší případ několika podivných úmrtí, která mají jedno společné - všechny oběti v sobě mají díru od nějaké zvláštní, zřejmě dobývací zbraně. Muži ve zbrani patří k nejoblíbenějším inscenacím Divadýlka na dlani. Vydržíte s námi až do konce Noci divadel?

STRÍPKY ZE ŽIVOTA DIVADÝLKA NA DLANI

Na podzim členům Divadýlka na dlani štěstí zrovna dvakrát nepřálo. Klára Pabištová se musela omluvit z představení a do konce roku ji na jevišti nevidíte, Jirka Šubr na tom byl ještě trochu hůř a doma ho teď každou chvíli vidí na rotopedu. Proč? Přečtěte si, jak se našim hercům lepila smůla na paty... A na kotníky.

NATŘIKRÁT ZLOMENÁ KLÁRA

„Chystala jsem se z práce. Cestou ze školy se mi ale smekla noha na vytřené podlaze, dosedla jsem na ni a ozvalo se trojitě křupnutí,“ vzpomíná Klára Pabištová na jeden zářijový čtvrtek, kdy se z ní stal málem zvědavý invalida Jirka Karásek. Zatímco děti usínaly za závěsem při čtení pohádky, v druhé části třídy propuklo drama ibsenovských rozměrů.

„Věděla jsem, že to nebude jen výron, a hlavou mi běželo, že s třídním srazem, který se konal druhý den, i s večerním představením Svobodného národa se můžu rozloučit,“ pokračuje Klára. Než se k ní seběhly kolegyně a školní zdravotnice, noha se začala spokojeně nafukovat a naše subreta zelenat. „Co je paní učitelce,“ šeptaly vyděšené děti nakukující zpoza závěsu.

Přivolaná sanitka odvezla představitelku Keldy a stařenky Oggové do nemocnice. Když pak na pokoji zavládl klid, první kontakt, který Klára vytočila, byl Petr Matoušek. Učebnicový příklad, jak by měl každý zodpovědný divadelník postupovat – nejdůležitější je dát vědět principálovi. Telefonát se odehrál kolem druhé. Zprávy nebyly nejlepší – operace je nutná, noha bude mimo provoz týdný.

Matoušek operativně oslovil Katku Límanovou (Ve Svobodným národě hraje Maminku Bolavou) a ta kývla (a pravděpodobně také řekla ano, v telefonickém hovoru by kývnutí na souhlas nestačilo). Přestože v práci končila až pozdě odpoledne. Diváci měli přijít za pár hodin, nebyl čas na řeči.

Herci se začali scházet na představení. „Kdo to támhle sedí,“ ptala se jich celá řada během stavění scény, když si na schodech pod jevištěm všimli postavy bláznivě si cosi drmolící pod vousy. Nebyl to Kruxminor, představený cechu vrahů ozbrojený ručnicí schopnou ovládat myšlenky. „Katka se učí text, před chvílí končila v práci,“ identifikoval herečku Matoušek. Zhruba v té samé chvíli ležela Klára na operačním stole.

A jak to dopadlo? Katka se kromě své role zhostila úspěšně ještě dvou dalších a v počtu záskoků v aktuální sezóně dotáhla Davida Bohatu, diváci odcházeli spokojení a Klára? Kláru v divadle uvidíte nejdříve na konci roku, na jevišti nejspíš až po Novém roce. Z nemocnice si v noze odnesla šrouby a také potenciální novou divačku Divadýlka – paní Opltovou z Rumburka, se kterou se na pokoji spřátelila.

JIRKA ŠUBR NA ROTOPEDU

Jiříku, jsi teď na nějakou dobu mimo provoz. Co se ti vlastně přihodilo za zdravotní komplikace a jak k nim došlo?

Mám za sebou srdeční příhodu po hádce s kolegou v práci. Začal mě urážet a ponižovat před kolegy.

Jak dlouho jsi strávil v nemocnici?

Dva dny a dvě noci. Personál byl perfektní a profesionální, pokoj jsem měl sám pro sebe. Jen to jídlo... Ale to už je asi taková tradice v českých nemocnicích.

Měl jsi o sebe strach?

Ano, velký.

Jak probíhá rekonvalescence? Kdy se vrátíš na jeviště, ať už s Divadýlkem nebo s kapelou?

Rekonvalescence probíhá vcelku dobře. Vyskytly se ale komplikace, které snad už nejsou život ohrožující. Zhruba do měsíce to snad zvládnou a vrátím se všude tam, kam chci. A samozřejmě i na jeviště.

Co tě teď čeká? Musíš měnit životosprávu?

Ano. Změnil jsem pohled na lidi, na sebe i na život. V nemocnici na kapačkách bylo o čem přemýšlet.

Divadelní kurýř nepravidelný občasník

zapsán do evidence tisku

Ev. č.: MK ČR E 18153

číslo 01/2014, náklad 100 ks

vydává občanské sdružení

Divadýlko na dlani, IČO: 70854343

redakční rada:

Jiří Filip, Radek Kotlaba, Petr Matoušek,

Libor Ševců a Martin Weiss.

kontakt: 739 017 581,

email: info@divadylko-nadlani.cz